

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **R. N.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 4, Kongresová 1666/2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

takto:

- I. **Žalovaný je povinen vrátit žalobci kauci ve výši 3.500,- Kč, která byla od žalobce vybrána dne 13. 1. 2017 proti vydanému potvrzení č. 000389, č.j. KRPA-17282/PŘ-2017-001213, a to do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 13. 3. 2017 domáhal vrácení kauce ve výši 3.500,- Kč, kterou od něj vybral žalovaný dne 13. 1. 2017, a to do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku, a pokud v době rozhodování soudu již bude nezákonný

zásah ukončen, tak *in eventum* navrhl, aby soud určil, že postup žalovaného, spočívající ve výběru a následném zadržování kauce ve výši 3.500,-Kč, byl nezákonný.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 13. 1. 2017 od něj žalovaný vybral podle § 124a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu ve znění rozhodném (dále jen „silniční zákon“), kauci ve výši 3.500,- Kč. O výběru bylo sepsáno Potvrzení o převzetí kauce č. 000389, č.j. KRPA-17282/PŘ-2017-001213.

Žalobce spatřoval nezákonnost ve výběru a následném zadržování kauce, neboť v Potvrzení o převzetí kauce nebyl dostatečným způsobem popsán důvod výběru kauce dle § 124a odst. 3 silničního zákona. Žalovaný totiž neuvedl konkrétně, jaké jednání žalobce vzbudilo v zasahujícím policistovi podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to rozhodnutí ze dne 17. 8. 2016, č.j. 7 As 97/2016 – 43.

S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2015, č.j. 4 As 47/2015 – 34, připustil, že na institut uložení kauce nelze klást obdobné požadavky jako na rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu. Přesto z něj musí být zřejmé, v čem konkrétně policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič podezřelý ze spáchání přestupku bude vyhýbat přestupkovému řízení, což uvedl Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 27. 2. 2014, č.j. 4 Aps 9/2013 – 48. V této souvislosti rovněž odkázal na komentářovou literaturu, z níž dovodil, že v případech výběru kauce je nepřipustné, aby si policista tvořil zobecňující odůvodnění, které bude využívat ve všech případech. (Kučerová, Helena. Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou a předpisy související. 2. Vydání, Praha: Leges, 2011, 120 s., s. 698).

Žalobce popřel, že by svým jednáním zavalil zasahujícímu policistovi důvod domnívat se, že se bude vyhýbat správnímu řízení. Navíc se do Potvrzení o převzetí kauce vyjádřil a podepsal jej. Podotkl, že neměl motivaci vyhýbat se správnímu řízení již proto, že za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 silničního zákona, nehrozí zvlášť závažná sankce.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný zdůraznil, že zásah jako celek, tj. výběr a zadržení kauce, považuje za zákonný. Připustil drobnou formální vadu Potvrzení o převzetí kauce, neboť neobsahovalo dostatečně konkrétní odůvodnění chování žalobce. Zdůraznil, že objektivně zákonné důvody pro výběr kauce existovaly a zasahující policista je podrobněji popsal v úředním záznamu. Vysvětlil, že policista v Potvrzení o převzetí kauce uvedl přestupky, z jejichž spáchání byl žalobce podezřelý, již předtisk potvrzení obsahuje jeden z důvodů dle § 124a odst. 1, 2, 5 silničního zákona, tj. důvodné podezření, že se bude řidič vyhýbat přestupkovému řízení. Jelikož konkrétní důvod podezření nebyl v potvrzení uveden, policista vyhotovil dne 11. 4. 2017 úřední záznam, kde událost podrobněji popsal. Ze záznamu je zřejmé, že policista důvodné podezření spatřoval v tom, že žalobce svůj prvotní souhlas s uložením blokové pokuty odmítl poté, co zjistil, že za jeden z přestupků lze uložit sankci odejmutí 5 bodů z karty řidiče. Navíc žalobce tvrdil, že je řidičem z povolání, a proto si nemůže ztrátu bodů dovolit. Policista tak byl oprávněn domnívat se, že žalobce bude v řízení jednat obstrukčně, neboť pro řidiče z povolání by taková sankce mohla mít fatální následky.

Žalovaný soudu k důkazu navrhl připojit si další dva správní spisy. Jednak správní spis v dané věci, jenž byl k řízení o přestupku postoupen Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních činností. Dále správní spis vedený Magistrátem hl. m. Prahy pod sp.zn. S-

MHMP-DSC-146950/2016, neboť z něj vyplývá, důvod nepředložení řidičského průkazu zasahujícímu policistovi. Žalobci byl totiž jeho průkaz v létě 2016 zadržen slovenskou policií.

Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.

Na ústní jednání se právní zástupce žalobce nedostavil. Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku. Doplnil, že o přestupku žalobce, za který byla vybrána kauce, dosud nebylo pravomocně rozhodnuto a soudu předal rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 28. 11. 2017, č.j. MHMP 1864335/2017/Van. Zdůraznil, že kaucí žalovaný nedisponuje, jelikož byla předána Magistrátu hl. m. Prahy, což doložil potvrzením o provedené transakci ze dne 16. 1. 2017.

Soud žalovaným navržené listinné důkazy - správní spisy, a to správní spis vedený Magistrátem hl. m. Prahy, týkající se přestupkového řízení žalobce ve věci, pro níž byla kauce vybrána a správní spis pod sp.zn. S-MHMP-DSC-146950/2016, ze kterého měl být zřejmý důvod nepředložení řidičského průkazu žalobcem zasahujícímu policistovi, pro nadbytečnost k důkazu neprovedl, jelikož předmětem soudního řízení není posouzení, zdali se žalobce dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti na pozemních komunikacích.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Z Potvrzení o převzetí kauce ze dne 13. 1. 2017, č. 000389, č.j. KRPA-17282/PŘ-2017-001213, vyplývá, že od žalobce byla dne 13. 1. 2017 v 18.50 hodin dle § 124a odst. 2 silničního zákona vybrána kauce ve výši 3.500,- Kč, jelikož na křižovatce ulic Kartouzská a Plzeňská v Praze 5, nerespektoval signál s červeným světlem „Stůj“. Tímto se stal důvodně podezřelým ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) silničního zákona, neboť nerespektoval § 70 odst. 2 písm. a) silničního zákona. Na základě chování a jednání žalobce vzniklo důvodné podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení. V rubrice *řidičský průkaz*, bylo uvedeno, že jej žalobce nepředložil. V rubrice *Vyjádření řidiče, od něhož byla kauce vybrána*, bylo uvedeno, že žalobce neví o tom, že by se daného jednání dopustil. Za žalovaného bylo potvrzení podepsáno pprap. Bc. P. V.

Z úředního záznamu Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha II, místní oddělení Smíchov ze dne 11. 4. 2017, č.j. KRPA-123750/ČJ-2017-001257, soud zjistil, že byl vypracován pprap. Bc. P. V. na návrh vedoucího místního oddělení Smíchov, za účelem doplnění důvodů, které vedly k uložení kauce ve věci žalobce. Pprap. Bc. P. V. konkrétně uvedl, že dne 13. 1. 2017 s kolegou stržm. M. zastavili vůz žalobce, neboť na křižovatce nerespektoval signál s červeným světlem „Stůj“. Ohledně jednání žalobce během následné kontroly napsal, že se choval velmi nervózně, proto byl vyzván k podrobení se orientačním zkouškám na alkohol a jiné návykové látky. Žalobce s orientačními zkouškami souhlasil a podrobil se jim s negativním výsledkem. Žalobce souhlasil s úhradou pokuty ve výši 500,-Kč za jízdu na červenou, jakmile se však dozvěděl, že se jedná o přestupek zařazený do bodového hodnocení, změnil své jednání. Odmítl pokutu uhradit a přestal s hlídkou spolupracovat, nesdělil své kontaktní údaje, pouze opakoval, že nemůže přijít o řidičský průkaz a nepříjde o něj, jelikož je řidič z povolání. Výše uvedené vzbudilo v hlídce důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat správnímu řízení. Závěrem pprap. Bc. P. V. vysvětlil, že v Potvrzení o převzetí kauce zapsal vše tak, jak mu dovoľoval prostor v určené kolonce.

Z Evidenční karty řidiče – žalobce, vyplynulo, že žalobce vlastní řidičské oprávnění s platností do 5. 2. 2026. V rubrice *Zvláštní záznamy a poznámky* bylo uvedeno, že žalobci byl v roce 2016 zadržen řidičský průkaz na Slovensku a prostřednictvím Ministerstva dopravy mu byl dne 24. 8. 2016 vrácen.

Městský soud v Praze ve věci postupoval v souladu s § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) a jelikož rozhodoval pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

Žaloba je důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 85 s.ř.s. žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Podle § 124a odst. 1 silničního zákona policista je při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 3 500 Kč do 50 000 Kč od řidiče, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona, je-li důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.

Podle § 124a odst. 2 silničního zákona výše kauce nesmí překročit nejvyšší výměru pokuty, kterou lze za daný přestupek uložit.

Podle § 124a odst. 3 silničního zákona při výběru kauce policista poučí řidiče o účelu vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení a vystaví ve 3 vyhotoveních písemné potvrzení o vybrání kauce, ve kterém musí být uveden důvod vybrání kauce, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

Podle § 124a odst. 4 silničního zákona policista ponechá 1 vyhotovení potvrzení o vybrání kauce pro evidenční účely policie, 1 vyhotovení předá řidiči a 1 vyhotovení předá spolu s kaucí nejpozději následující pracovní den správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

Podle § 124a odst. 5 silničního zákona kauci nelze vybrat od osoby

- a) požívající imunit a výsad podle zákona nebo mezinárodního práva,
- b) jejíž jednání mající znaky přestupku se neprojednává podle zákona o přestupcích,
- c) podezřelý ze spáchání přestupku, nedosahuje-li nejvyšší výměra pokuty za tento přestupek alespoň 5 000 Kč.

Podstatným v dané věci bylo posouzení, zdali při silniční kontrole popsané v Potvrzení o převzetí kaucí ze dne 13. 1. 2017, byly splněny zákonem stanovené podmínky pro výběr kaucí dle § 124a silničního zákona.

Úprava vybírání kaucí dle silničního zákona byla původně upravena v § 125a silničního zákona, s účinností od 20. 2. 2016 byla vtělena do § 124a a § 124b silničního zákona. V novém znění bylo vybírání kaucí zpřísněno; byl doplněn druhý důvod, pro který lze od řidiče kauci vybrat, nicméně podstata tohoto zajišťovacího institutu zůstala i v § 124a a § 124b silničního zákona obdobná s předchozí právní úpravou v § 125a silničního zákona. Soud proto i v nyní projednávané věci vychází z dosavadní judikatury správních soudů vztahující se k výběru kaucí příslušníky Policie České republiky dle § 125a silničního zákona, ve znění účinném do 19. 2. 2016.

Soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2015, č.j. 9 As 150/2015-43, v němž v bodě 17 vymezil tři podmínky, které musí být splněny při výběru kaucí dle silničního zákona: „Právní úprava výběru kaucí je obsažena v § 125a zákona o silničním provozu. V odstavci 1 tohoto ustanovení se podává: *Policista je oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla podezřelého ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, kauci od 5 000 Kč do 50 000 Kč, nejvýše však do výše hrozící peněžní sankce za spáchaný přestupek. Z citovaného ustanovení vyplývá, že pro uložení kaucí musí být splněny tři vzájemně související podmínky: (i) kauci lze uložit osobě, která byla v dané věci řidičem motorového vozidla; (ii) tento řidič musí být podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích; (iii) musí se jednat o řidiče, u něhož je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení.*“.

V nyní projednávané věci byly naplněny toliko první dvě podmínky pro výběr kaucí. První podmínka, že kaucí byla uložena žalobci, jenž řídil motorové vozidlo a druhá podmínka, že žalobce byl podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu, jelikož nerespektoval signál s červeným světlem „Stůj“. Žalobce tak byl podezřelým ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) silničního zákona, neboť nerespektoval § 70 odst. 2 písm. a) silničního zákona, jak bylo řádně uvedeno v Potvrzení o převzetí kaucí ze dne 13. 1. 2017.

Sporným však zůstává naplnění třetí podmínky, tj. zdali u žalobce existovalo důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. V Potvrzení o převzetí kaucí ze dne 13. 1. 2017 žalovaný toliko v obecné rovině napsal, že „na základě chování a jednání žalobce vzniklo důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat správnímu řízení“. Důvod vybrání kaucí tak rozhodně nebyl konkrétním a přesvědčivým způsobem v potvrzení uveden, jelikož z něj nelze zjistit, na základě jakého konkrétního jednání žalobce dospěl policista k závěru, že se žalobce bude vyhýbat správnímu řízení. Takto vymezený důvod je natolik obecný, že by bez dalšího mohl být uplatněn u jakéhokoli řidiče.

Soud zároveň odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2015, č. j. 4 As 47/2015-34, ve kterém konstatoval následující „Na institut uložení kaucí nelze klást obdobné požadavky jako na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Postačí proto srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem konkrétně policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat

přestupkovému řízení s přihlédnutím k podmínkám, za nichž je potvrzení o převzetí kauce vystavováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48, dostupné: www.nssoud.cz). Důvodnost uložení kauce přitom neosvědčují toliko skutečnosti uvedené v potvrzení o výběru kauce, ale rovněž i další okolnosti, které jsou způsobilé prokázat důvodnost aplikace tohoto institutu. Je tudíž možné při přezkumu důvodnosti uložení kauce vycházet i z jiných podkladů, např. z obsahu úředního záznamu (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48). Není však přípustné, aby důvody výběru kauce byly uvedeny jen v úředním záznamu či oznámení o podezření ze spáchání přestupku a v potvrzení o výběru kauce přitom zcela absentovaly. V tomto potvrzení tedy musí být aspoň stručně zmíněny důvody výběru kauce, které pak mohou být podrobněji specifikovány v dalších písemnostech.“.

Jak uvedeno výše Potvrzení o převzetí kauce ze dne 13. 1. 2017 důvody uložení kauce neobsahuje ani v hrubých rysech, když pouze odkazuje na blíže neurčité jednání a chování žalobce. Soud zároveň uvádí, že nebyl oprávněn přihlédnout k žalovaným předloženému úřednímu záznamu ze dne 11. 4. 2017, který již řádným způsobem specifikuje, v čem spočívalo jednání a chování žalobce završující podezření, že se žalobce bude vyhýbat správnímu řízení. Úřední záznam jednak není součástí Potvrzení o převzetí kauce ze dne 13. 1. 2017, a dále byl vyhotoven s několika měsíčním odstupem po vybrání kauce. Dokonce až poté, co byla žalovanému doručena soudem žaloba v nyní projednávané věci. Přičemž z § 124a silničního zákona jednoznačně vyplývá, že důvod vybrání kauce musí být uveden přímo v písemném potvrzení o vybrání kauce, což v dané věci nebylo splněno.

Soud nemůže přijmout obranu žalovaného poukazem na nedostatek volného místa pro vepsání potřebných informací ve formuláři potvrzení o převzetí kauce. Zákon v § 124a silničního zákona obligatorně stanoví jednotlivé náležitosti potvrzení o převzetí kauce, což je žalovaný povinen dodržet, byť by s tím měl administrativní potíže. Žádné administrativní ani jiné interní potíže žalovaného nemohou ospravedlnit nerespektování zákonem stanovených podmínek pro vybírání kauce.

Soud uzavírá, že v dané věci shledal zásah žalovaného spočívající ve vybrání kauce nezákonným, neboť nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro výběr kauce, konkrétně žalobcem namítaná podmínka existence důvodného podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení. Navíc soud upozorňuje, že v Potvrzení o převzetí kauce ze dne 13. 1. 2017 absentuje další obligatorní údaj, a to uvedení konkrétního správního orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

Dále soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č.j. 7 As 97/2016 – 43, v němž Nejvyšší správní soud k povinnosti žalovaného vrátit kauci účastníkovi, byť ji žalovaný již nemá ve své dispozici konstatoval následující: „*Pokud stěžovatel poukazoval na to, že v době rozhodování soudu nedisponoval vybranou kaucí, neboť ta byla v dispozici orgánu, který projednával přestupek (Magistrát hlavního města Prahy), konstatuje Nejvyšší správní soud, že právní úprava vychází z toho, že kauci vybírá policista (ust. § 125a odst. 1 zákona o silničním provozu), avšak ten je povinen ji podle ust. § 125a odst. 4 zákona o silničním provozu nejpozději následující pracovní den předat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu byla kauce vybrána, který ji uloží do úschovy. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně konstatoval, že žalovaným ve věcech kauce podle ust. § 125a zákona o silničním provozu jsou krajská ředitelství Policie České republiky a nikoliv orgány, které kauci uschovávají (srov. výše citované rozsudky). S ohledem na skutečnost, že žalovaný relevantně nedokládal, že by kauci*

žalobci vrátil jak Magistrát hlavního města Prahy, tak i žalovaný, je nadbytečné zabývat se námitkou poukazující na hrozbu bezdůvodného obohacení, či na porušení zásady ne bis in idem. Nejvyšší správní soud není ani názoru, že by městský soud pochybil, pokud žalobce vyzval k úpravě petitu. Městský soud postupoval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014 - 48).“

V dané věci žalovaný uvedl, že žalobci nebyla vrácena kauce a zároveň nebylo pravomocně rozhodnuto o jeho přestupku, za který byla kauce vybrána, což rovněž doložil rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 28. 11. 2017, č.j. MHMP 1864335/2017/Van. Jelikož byl nezákonný zásah žalovaného vybráním kauce ukončen a nehrozí jeho opakování, je požadavek žalobce navrátit věc do stavu před nezákonným zásahem po právu, proto soud rozhodl tak, aby žalobce mohl opět disponovat částkou 3.500,- Kč, kterou jako kauci žalovanému odevzdal. Podle ust. § 87 odst. 2 věta první tedy soud žalovanému uložil povinnost vybranou kaucí žalobci vrátit. Není pak rozhodné, že žalovaný kauci odevzdal úřadu, který přestupek projednává. Je na žalovaném, aby inicioval postup, jímž by v součinnosti s Magistrátem hl. m. Prahy byla částka 3.500,- Kč převedena zpět žalovanému s tím, že nadále kauce nebude při rozhodování o přestupku zohledněna a bude nastolen stav, jako by kauce vybrána nebyla.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 3.100,- Kč, dvě paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění) a DPH ve výši 1.428,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 10.228,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. listopadu 2017

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.